

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΚΑΪ ΡΑΪΝΤΕΡ, ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΣΣ

34^ο Συνέδριο ΓΣΕΕ

Καλλιθέα, 19 Μαρτίου 2010

Πρόεδρε, Σύεδροι, Προσκεκλημένοι,

Μεταφέρω τους αδελφικούς χαιρετισμούς της Διεθνούς Συνδικαλιστικής Συνομοσπονδίας στο 34^ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ και, αυτήν τη στιγμή της βαθιάς κρίσης, μήνυμα αλληλεγγύης στο λαό της Ελλάδας εκ μέρους των 175 εκατομμυρίων μελών μας σε όλον τον κόσμο.

Είναι στο πλευρό σας με σκοπό να σας στηρίξουν στον αγώνα σας για προάσπιση των θέσεων εργασίας, των μισθών και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Τα τελευταία δύο χρόνια οι εργαζόμενοι υπήρξαν τα πρώτα θύματα της παγκόσμιας κρίσης για την οποία δεν φέρουν καμία ευθύνη. Μέχρι σήμερα έχουν χαθεί 34 εκατομμύρια θέσεις εργασίας. 11 τρισεκατομμύρια δολάρια από φόρους που πληρώνουν οι εργαζόμενοι διοχετεύθηκαν στη διάσωση χρηματοοικονομικών οργανισμών, η ευθύνη των οποίων είναι προφανής σε όλους. Χάθηκαν σπίτια, μειώθηκαν δραστικά οι συντάξεις και συρρικνώθηκαν οι δημόσιες υπηρεσίες.

Η κρίση που ξεκίνησε ως χρηματοπιστωτική κατάρρευση εξαιτίας της απερισκεψίας, της απληστίας και της ανικανότητας έχει σήμερα μεταβληθεί στην πρώτη γενικευμένη κοινωνική κρίση και κρίση απασχόλησης της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. Μια κρίση που την προκάλεσε το κεφάλαιο και την οποία θέλουν να πληρώσει ο κόσμος της εργασίας.

Σήμερα, η Ελλάδα βρίσκεται στο επίκεντρο της καταιγίδας. Οι «μετασεισμοί» της χρηματοπιστωτικής κρίσης που επέφεραν την κατάρρευση της Λέμαν Μπράδερς τον Σεπτέμβριο του 2008, γίνονται αισθητοί στις πόλεις σας, τις κοινότητες και τις οικογένειές σας.

Και σε αντίθεση με την τραγωδία που έπληξε τους λαούς της Αϊτής και της Χιλής τις προηγούμενες εβδομάδες και στους οποίους εκφράζουμε τη συμπάθειά και την αλληλεγγύη μας, οι μετασεισμοί αυτοί είναι αποτέλεσμα ανθρώπινου σχεδιασμού και προμελετημένης σκοπιμότητας.

Συνάδελφοι,

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι η χώρα σας πρέπει να πάρει σημαντικές αποφάσεις και να δώσει απαντήσεις στις σύνθετες και αυξανόμενες προκλήσεις. Όμως, εξίσου αληθές είναι ότι ο Ελληνικός λαός είναι αυτός που θα διαμορφώσει τον δρόμο προς τα εμπρός μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, κοινωνικό διάλογο και τη συμμετοχή των συνδικάτων του.

Είναι ευνόητο, βεβαίως, ότι ο κος Παπανδρέου θα έπρεπε να βρίσκεται στο επίκεντρο των διαδικασιών λήψης αποφάσεων, ακόμα και όταν οι επιλογές συζητούνται στις Βρυξέλλες και οι διαβουλεύσεις γίνονται στο Βερολίνο. Αυτή είναι η πραγματικότητα της κατάστασης σήμερα.

Αυτό, όμως, που είναι αδιανόητο και δεν μπορεί ποτέ να γίνει αποδεκτό είναι η υφαρπαγή της εξουσίας λήψης αποφάσεων και της δημοκρατικής διαδικασίας από τη Γκόλντμαν Σάκς και τους σύμμαχους της στις σκοτεινές τέχνες της χρηματοοικονομικής κερδοσκοπίας. Η μέθοδος που ακολουθούν δεν είναι η πολιτική δημοκρατία. Πρόκειται για οικονομικά «φιρμάνια» και όπως συνέβη και στην περίοδο της δικτατορίας στο παρελθόν, οι Έλληνες θα αντισταθούν και θα τα ξεπεράσουν.

Εάν υπάρχει ένα και μοναδικό μάθημα να διδαχθούμε από την κρίση είναι ότι τα χρηματοοικονομικά συμφέροντα πρέπει να υποτάσσονται στο δημόσιο συμφέρον. Η χρηματοπιστωτική οικονομία πρέπει να εξυπηρετεί την πραγματική οικονομία και όχι να επιβάλλεται σε αυτήν και τέλος η δύναμη των ίδιων των ανθρώπων πρέπει να υπερισχύει των δυνάμεων του χρήματος.

Όταν ξέσπασε η κρίση, όταν το χρηματοοικονομικό σύστημα βρέθηκε στο χείλος του γκρεμού, παντού με μία φωνή εκφράστηκε το μήνυμα των πολιτικών ηγετών για αλλαγή και ρυθμίσεις

Δύο χρόνια μετά όμως, δεν προχωρήσαμε και πολύ. Η φιλόδοξη ατζέντα των G-20 για χρηματοοικονομική μεταρρύθμιση παραμένει ως έχει – μια ατζέντα. Η Ευρώπη διχάζεται, οι ΗΠΑ διστάζουν, το Συμβούλιο Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας, επιφορτισμένο από το ΔΝΤ με το έργο της χρηματοοικονομικής ρύθμισης, λειτουργεί χωρίς ένα μίνιμουμ διαφάνειας. Εν τω μεταξύ, οι τράπεζες και οι κερδοσκόποι επανέκτησαν τα κέρδη τους, την εμπιστοσύνη και την αλαζονεία τους. Όχι μόνο προσπαθούν να αποτρέψουν τις κατεπείγουσες ζωτικές αλλαγές, αλλά μοιράζονται πάλι δισεκατομμύρια σε μπόνους. Σε μια χρονική στιγμή που οι εργαζόμενοι χάνουν μισθούς και θέσεις εργασίας, αυτό απλά αποτελεί επίδειξη περιφρόνησης από αυτούς που πιστεύουν πως είναι πολύ σπουδαίοι για να ασχοληθούν με όσους θεωρούν μικρούς και ασήμαντους.

Αυτή είναι η φιλοσοφία της Γκόλντμαν Σάκς. Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να την αντιμετωπίσει με καλύτερα μέσα. Πρώτον, αντίσταση και αλληλεγγύη. Άρνηση να αποδεχθούμε το απαράδεκτο. Η Διεθνής Συνδικαλιστική Συνομοσπονδία έχει εκφράσει τη συμπάραστασή της στις απεργιακές κινητοποιήσεις της ΓΣΕΕ – η πλέον πρόσφατη την προηγούμενη Πέμπτη - και

θα εξακολουθήσουμε να στηρίζουμε τους Έλληνες και τις Ελληνίδες συναδέλφους με κάθε δυνατό τρόπο.

Δεύτερον, πρέπει να διαμορφώσουμε πραγματικές εναλλακτικές στο μοντέλο που αποτελεί προϊόν αυτής της κρίσης. Δεκαετίες ήδη πριν από την κρίση το νεοφιλελεύθερο σύστημα –ακόμα και όταν λειτουργούσε αποτελεσματικά με τους δικούς του όρους- κατέστρεφε τις αξιοπρεπείς θέσεις εργασίας, συμπιέζε μισθούς και προωθούσε την επισφαλή απασχόληση καθιστώντας ακόμη πιο άνισες τις κοινωνίες μας. Δημιουργούσε τεράστια οφέλη για τους λίγους σε βάρος της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών. Τώρα που δυσλειτουργεί, οι πολίτες μαθαίνουν πως πρέπει να πληρώσουν για την ανόρθωση του έτσι ώστε οι γνωστοί λίγοι να συνεχίσουν να καρπώνονται τα οφέλη του.

Η αλλαγή αυτού του μοντέλου απαιτεί πολλά από τα συνδικάτα και τους προοδευτικούς συμμάχους τους. Δεν αρκεί η καταδίκη και η αντίθεση. Πρέπει να προτείνουμε και να διαμορφώσουμε εναλλακτικές προοπτικές. Για να είμαι απόλυτα ειλικρινής, τα τελευταία χρόνια δεν τα καταφέραμε και τόσο καλά. Εάν όμως ισχύει ότι, μαζί με τα χειρότερα ανθρώπινα δεινά που έφερε η κρίση, ταυτόχρονα φέρνει και ευκαιρίες, τότε από εμάς εξαρτάται να εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία και να προχωρήσουμε σε θεμελιώδεις αλλαγές της παγκοσμιοποίησης.

Η ΔΣΣ, από το ξεκίνημα της κρίσης αντιμετώπισε την πρόκληση αυτή μαζί με τις οργανώσεις μέλη της: στο επίπεδο των G-20, ιδιαίτερα, πετύχαμε να αναγνωρίσουν οι Κυβερνήσεις ότι η κρίση αυτή είναι πάνω απ' όλα παγκόσμια κρίση απασχόλησης και πως πρέπει να διατηρηθούν οι πολιτικές τόνωσης της οικονομίας μέχρι να έλθει η ανάκαμψη. Αυτό αναδεικνύεται ως το πρωταρχικό καθήκον στη διαδικασία ριζικών χρηματοοικονομικών μεταρρυθμίσεων. Εδώ πρέπει να προστεθεί και η επείγουσα ανάγκη για εισαγωγή μιας πραγματικής διαδικασίας διακυβέρνησης της παγκοσμιοποίησης.

Τίποτα από αυτά δεν είναι εύκολο. Πράγματι, ορισμένα σημεία έχουν γίνει αντικείμενο κριτικής από αυτούς που πιστεύουν πως απλά και μόνο η ενασχόληση με κάποιες διεθνείς οργανώσεις ή η επιδίωξη συγκεκριμένων αλλαγών σε ένα ατελές και ελαττωματικό σύστημα αποτελεί απaráδεκτο συμβιβασμό για τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Φυσικά, μια τέτοια κριτική είναι εύκολη. Πιστεύω, όμως, πως είναι λαθεμένη αφού τα συνδικάτα ανήκουν εκεί όπου πρέπει να λαμβάνονται οι σκληρές αποφάσεις, εκεί όπου κερδίζεται ο πόλεμος των επιχειρημάτων και υπογράφονται οι συμφωνίες. Δουλειά μας είναι να βρισκόμαστε στο επίκεντρο αυτών των διαδικασιών, οι οποίες μπορούν και θα αλλάξουν τη ζωή των ανθρώπων. Πρέπει να ασχοληθούμε περισσότερο με τις πρακτικές πλευρές της προόδου παρά με αναποτελεσματικές αφηρημένες θεωρίες.

Με αυτό το σκεπτικό θα πάει η ΔΣΣ στο Βανκούβερ του Καναδά για το 2^ο Παγκόσμιο Συνέδριό της τον Ιούνιο. Θα πάμε εκεί ως ένα παγκόσμιο κίνημα

ενωμένο σήμερα όσο ποτέ άλλοτε στην ιστορία του διεθνών εργατικών αγώνων στηριζόμενοι στη δύναμη των αρχών αλλά και των αριθμών του κινήματος. Πηγαίνουμε εκεί γνωρίζοντας πολύ καλά πως τα επιτεύγματα των 4 πρώτων ετών από την ίδρυσή μας πρέπει να αντιπαρατεθούν στις μεγάλες μελλοντικές προκλήσεις.

Θέμα του Συνεδρίου μας είναι «Τώρα οι Άνθρωποι». Στόχος μας είναι να μετακινηθούμε από την Κρίση στην Παγκόσμια Δικαιοσύνη. Πρόκειται για ιδέες ουσιαστικές για τους Έλληνες εργαζόμενους και για τους συναδέλφους τους σε όλον τον κόσμο. Όχι μόνο θα διαμορφώσουμε το όραμά μας για ένα καλύτερο αύριο, για μια δίκαιη και βιώσιμη παγκόσμια οικονομία αλλά θα είμαστε και επικριτικοί με τον συνδικαλιστικό διεθνισμό μας – τι λειτουργεί και τι όχι, τι πρέπει να κρατήσουμε και τι να αλλάξουμε. Προϋπόθεση της μελλοντική μας επιτυχίας είναι να αξιολογούμε κριτικά τις επιδόσεις και τις μεθόδους μας. Να μην πέσουμε θύματα της βολικής αυταπάτης πως ό,τι πήγε καλά χθες, θα πάει υποχρεωτικά καλά και αύριο.

Η εμπειρία που βιώνει η Ελλάδα, θα βρίσκεται στη σκέψη των αντιπροσώπων στο Συνέδριο του Βανκούβερ. Σας χρειαζόμαστε εκεί – για να μοιραστούμε και να διδαχθούμε από τον αγώνα σας και να χτίσουμε μαζί πάνω στα ερείπια αυτής της κρίσης.

Η μεγαλύτερη τραγωδία αυτής της κρίσης ίσως να είναι το γεγονός ότι δεν παράγει τον κοινωνικό μετασχηματισμό που παρήγαγαν πάντα οι μεγάλες κρίσεις του παρελθόντος. Οι λαοί θέλουν αυτήν την αλλαγή, οι πολιτικοί ηγέτες, όμως, σε όλον τον κόσμο δεν ανταποκρίνονται στο κάλεσμα τους. Έτσι, αναπόφευκτα είναι βαριά η ευθύνη που πέφτει στους ώμους των συνδικάτων.

Συνάδελφοι,

Οι Έλληνες συνδικαλιστές δείχνουν – όσο το δυνατόν πιο ξεκάθαρα – πως αναλαμβάνουν το μεγαλύτερο μέρος αυτής της ευθύνης. Η ΔΣΣ χαιρετίζει τον αγώνα σας. Θα αντλήσει έμπνευση από αυτόν. Μαζί μπορούμε και θα διασφαλίσουμε πως από τις μαύρες μέρες της κρίσης θα προκύψει ένα καλύτερο μέλλον όπου η φωνή των εργαζόμενων θα ακούγεται και τα συμφέροντά τους θα υπερισχύουν.